

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická
Katedra správního práva

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: Řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu
Diplomant/ka: Eva N o v á k o v á
Autor posudku: JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D.

---

1. Zadání a cíl práce:

V úvodu k předložené práci není její zadání a cíl explicitně vyjádřen. Diplomantka tu hovoří toliko povšechně o tom, že svou práci zaměřila na řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu a že popisuje jednotlivé kroky řízení, které probíhají před krajským soudem. Je zde tedy třeba zadání a cíl práce dovodit *ex post* po jejím přečtení.

2. Obsahové zpracování práce (včetně systematického uspořádání, proporcionality a práce s právní úpravou, odbornou literaturou a judikaturou):

Posuzovaná práce se člení na kapitoly o obecných otázkách, o žalobní legitimaci, o nepřípustnosti žaloby, o jejích náležitostech a lhůtě pro její podání, o odkladném účinku žaloby, o přezkoumání napadeného rozhodnutí a o rozhodnutí o žalobě. Každá z těchto kapitol je dále vhodně strukturována. Před nimi je úvod (1 1/2 s.), za nimi závěr (1 2/3 s.).

Z předeslaného obsahu práce a především z textu samotného je patrné, že výklad je uspořádán vcelku systematicky a téma je zpracováno dosti proporčně. Z hlediska zvoleného tématu shledávám v práci toliko nosné partie, žádné vycpávky – tj. věci jen nepřímo související – tu podle mého názoru nejsou.

Mezi víceméně drobnosti, o nichž lze vesměs diskutovat, bych zařadil zejména toto: Osobně bych nepoužil ani formulaci „Věcná příslušnost je jednou z podmínek řízení a soud ji může zkoumat kdykoli během řízení“ (s. 9), ani formulaci „Nejvyšší správní soud může rozhodovat o některých věcech v první stupni.“ (s. 11). Vzhledem k novele ust. § 35 odst. 8 věty první s.ř.s. by se mělo do podmínek pro ustanovení zástupce soudem promítnout to, že od 1.1.2012 nestačí, aby to bylo třeba k ochraně navrhovatelových (žalobcových) práv, nýbrž je nutno, aby to bylo nezbytně třeba k ochraně jeho práv (ke s. 19). Zejména na s. 28 se hovoří o žalobní legitimaci, tu však nerozlišujeme jen na aktivní a pasivní, ale také na procesní a hmotněprávní (viz např. Michal Mazanec: Správní soudnictví. 1. vyd. Praha 1996, s. 114-115). Diplomantka by si měla ověřit, zda např. zajištění řidičského průkazu je nadále považováno za rozhodnutí předběžné povahy ze soudního přezkumu vyloučené (ke s. 40). Nepřisahal bych ani na to, že se stále ještě dá obhajovat názor, že soud nemá ze zákona povinnost vyzvat žalobce k odstranění vady spočívající v tom, že žaloba neobsahuje žádný žalobní bod (ke s. 46). Na s. 50 autorka praví, že hlavním důvodem předložení opisu napadeného rozhodnutí je eventuální zcela jiný obsah rozhodnutí doručeného žalobci oproti rozhodnutí začíslovaného do správního spisu; podle mého názoru ovšem hlavním důvodem předložení opisu napadeného rozhodnutí je potřeba soudu se v celé záležitosti vůbec zorientovat, když v některých případech ze žaloby sotva lze vytušit, oč jde a jak by měla být opravena či doplněna. To, že soud musí o celém předmětu řízení rozhodnout, není možné brát

doslova; s petitem, aby soud – vedle zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému – zrušil i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které napadenému rozhodnutí předcházelo, nebo aby např. stanovil správnímu orgánu povinnost, aby vrátil částku, kterou žalobce podle pravomocného rozhodnutí již zaplatil, se soud podle mně známé praxe – oproti civilistům – nevypořádává ve výroku rozsudku, nýbrž až v jeho odůvodnění (ke s. 58). U výčtu rozhodnutí o žalobě nezapomínejme na odmítnutí žaloby podle § 37 odst. 5 s.ř.s. (ke s. 61). Rovněž autorka této práce podlehla jistému šálení z důvodové zprávy, že návrh (žaloba) se odmítá tehdy, kdy v okamžiku podání je neprojednatelný (neprojednatelná), a k zastavení řízení dojde tehdy, kdy v průběhu řízení odpadnou některé podmínky řízení, které tu ovšem na počátku řízení byly (s. 61 a 65). Jak ale pak postupovat např. v případě tzv. bezpředmětnosti řízení, tj. tehdy, jestliže napadené rozhodnutí správního orgánu je před rozhodnutím soudu zrušeno např. v přezkumném řízení podle správního řádu? Na s. 70 se uvádí, že za nezákonné rozhodnutí se považuje takové rozhodnutí, které je v rozporu s právním řádem ČR; to platí obecně, ve správním soudnictví však je adekvátnější lišit nezákonnost ve smyslu rozporu s předpisy hmotného práva oproti vadám řízení ve smyslu rozporu s předpisy procesního práva (zhruba řečeno). U návrhu na moderaci nestačí tvrdit, že trest, který správní orgán uložil, je nepřiměřený; je nutno tvrdit (popř. prokázat), že trest byl správním orgánem uložen ve zjevně nepřiměřené výši [viz § 78 odst. 2 s.ř.s.] (ke s. 79).

Závěrečné úvahy, byť žel stručné, jsou poměrně přínosné. K odkladnému účinku žalobě se ještě dostaneme pod bodem 6 tohoto posudku. Rozšíření žalobní legitimace podle § 66 s.ř.s. na veřejného ochránce práv lze jistě vítat; možno i doufat, že ji bude využívat více, než ji dle mého názoru dosti zdrženlivě využívá nejvyšší státní zástupce. Advokátský přímus v řízení před krajskými soudy zřejmě navždy zůstane oblíbeným předmětem disputací v kruzích akademiků i výsostných praktiků. Celkový pohled autorky na problematiku je jejím svrchovaným právem, jeho základní vyznění ostatně není v rozporu ani s mým přesvědčením.

3. Formální úroveň práce (včetně práce s citacemi a poznámkovým aparátem):

Formální stránka práce má vcelku standardní úroveň. Se samostatností autorčina vyjadřování souvisejí i drobné stylistické neobratnosti. Je mi ovšem sympatičtější ten, kdo usiluje o vlastní vyjádření, než ten, kdo jen opisuje předlohy.

Diplomová práce je přijatelně přehledná. Poznámkový aparát jako takový koresponduje s požadavky na kvalifikační práce tohoto druhu. Seznam použitých zdrojů má aktuálně požadovanou úroveň. Nabízí se však otázka, zda tyto zdroje byly optimálně využity.

Pravopisná stránka práce se mi jeví jako u současných diplomových prací obvyklá. Tím míním: včetně snad tradičního – a často prohrávaného – zápasu s interpunkcí.

4. Celkové hodnocení práce (včetně naplnění zadání a cíle práce):

Předložená diplomová práce podle mého názoru představuje slušnou kvalifikační práci požadovaného druhu.

Diplomantka se správně koncentrovala na klíčové otázky, ze zpracovávané látky tak skoro nic podstatného neopominula. Autorce práce se podařilo identifikovat a shromáždit použitelné prameny a s určitým nadhledem je přiměřeně exploatovat. Prakticky vždy se jí daří vystihnout racionální jádro uvedených zdrojů. Jsem přesvědčen, že touto prací získala diplomantka cenné zkušenosti se zpracováváním uvedeného tématu. Při eventuální další práci

nad ním by se již mohla cítit téměř stejně jistě tam, kde teží ze shromážděných pramenů, jako tam, kde zaujímá vlastní stanovisko.

Lze tedy shrnout, že diplomantka splnila záměr své práce, který by mohl být vyjádřen jako – v souladu se závěrem práce – pomoc v orientaci v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (a zřejmě i o něco více).

5. Doporučení práce k obhajobě (zda se práce doporučuje či nedoporučuje k obhajobě):

Vzhledem k výše uvedenému doporučuji předloženou diplomovou práci k obhajobě.

6. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

V průběhu obhajoby by diplomantka měla zaujmout stanovisko k těm zásadnějším z výše uvedených připomínek.

Kromě toho bychom se při obhajobě mohli věnovat také odkladnému účinku žaloby. Bylo by to v reakci jednak na to, že diplomantka podle mého názoru poněkud opominula hmotněprávní aspekty tohoto institutu, a jednak na to, že – opět podle mého názoru – vidí jen jednu stránku této spíše komplikované záležitosti. Ve většině případů žalobci navrhují přiznání odkladného účinku žalobě, aniž by to [adekvátně] odůvodnili a zaplatili z toho soudní poplatek. Žaloba sama může mít vad jak máku. Ani z ní nebývá zaplacen soudní poplatek. A nebývá k ní přiložen opis napadeného rozhodnutí správního orgánu. Zastupuje-li žalobce zástupce, často není přiložena plná moc. Právo vyjádřit se k takovému návrhu má ze zákona žalovaný správní orgán a podle judikatury Ústavního soudu je mají i osoby, jichž se to týká (např. ve stavební věci podá-li návrh soused, má právo vyjádřit se stavebník, jemuž bylo pravomocným rozhodnutím správního orgánu založeno právo postavit tam povolenou stavbu). Není-li tu nebezpečí z prodlení, je soud povinen o takovém návrhu rozhodnout do 30 dnů od jeho podání. Je-li tu nebezpečí z prodlení, je zřejmě povinen o něm rozhodnout podstatně dříve. Trpí-li návrh některými z uvedených neduhů, jak ale dodržet lhůtu, došel-li návrh soudu třeba uprostřed soudcovy dvoutýdenní dovolené? Po dobu dovolené se soudci nápad nových věci – až na naprosté výjimky – nestaví, na takovýto postup by se patrně hledělo jako na porušení zásady zákonného soudce. Takže: pohovořme o hmotněprávních aspektech a poradme vyřizujícímu soudci, který neví, kam má dřív skočit.

7. Ověření původnosti diplomové práce:

Z protokolu o ověření původnosti kvalifikační práce systémem THESES.CZ („Kontrola plagiátorství kvalifikačních prací“) neplyne, že by zde byla nějaká nepřípustná závislost na podobných dokumentech [Posouzení podobnosti: *Neposouzen* / Nejvyšší míra: 7 % / Počet podobných: 2], kdy se jedná toliko o 7 % podobnost s jen dvěma přibližně identifikovanými zdroji.

V Plzni dne 20.09.2012

Podpis autora posudku